

Naar schatten graven in het boek Deuteronomium

Mozes heeft het boek Deuteronomium handmatig geschreven. Hij was aan het hof van Farao in woord en geschrift onderwezen.

Toen het volk Israël een koning kreeg, werd van dat eerste exemplaar weer handmatig een kopie gemaakt en aan de koning overhandigd.

De betekenis van het woord Deuteronomium komt van de woorden: *deuteros nomos* en dat betekent letterlijk: tweede wet en daarmee wordt bedoelt: een afschrift van de wet.

Die woorden staan in Deut. 17:18 waar het gaat om voorschriften voor de koning. Daar staat over de koning:

Wanneer hij nu op de koninklijke troon gezeten is, dan zal hij voor zich een afschrift laten maken van deze wet. (een *deuteros nomos*).

De kern van het boek Deuteronomium staat in Deut. 6:5 dat door onze Heiland geciteerd wordt als een wetgeleerde Hem vraagt, wat hij moet doen om het eeuwige leven te beërven.

4 Hoor, Israël: de Here is onze God; de Here is één!

In latere tijden werd het voor de Joden verplicht in de morgen en de avond de teksten 4 t/m 9 als een belijdenis uit te spreken.

Deze belijdenis werd naar het begin woord: *Hoor* kortweg *Sjema* genoemd.

In heel deze Sjema gaat het om:

- Het liefhebben van God.
- De gehoorzaamheid aan Hem
- En het voortdurend denken aan Hem.

Eerst het begin van de Sjema:
4 De Heere is onze God, de Heere is één.

Rondom de Israëlieten woonden volken met andere goden; voor

Israël gaat het erom dat de Heere hun God is.

Voor hen is Hij één, dat wil zeggen: nimmer mogen zij naast Hem andere goden plaatsen en die aanbidden: *De Heere is één.*

Voor ons wil het zeggen: Heere, U bent mijn enige God en naast U wil ik geen enkele andere afgod hebben.

De laatste woorden uit de eerste brief van Johannes luiden : Kinderkens, wacht u voor de afgoden. (1 Joh. 5:21).

In Col. 3:5/6 staat over afgoderij:

Doodt dan de leden, die op de aarde zijn: hoererij, onreinheid, hartstocht, boze begeerte en de hebzucht, die niet anders is dan afgoderij, om welke dingen de toorn Gods komt.

We gaan verder met Deut. 6:5 waar staat:

5 Gij zult de Here, uw God, liefhebben met geheel uw hart en

met geheel uw ziel en met geheel uw kracht.

Geheel uw hart, ziel en kracht. Dit is de hele mens. Die liefde moet ongedeeld zijn, vandaar de woorden: geheel.

Ook in het Oude Testament kende men de liefde tot God als het grote gebod. We gaan verder met Deut. 6:6

6 Wat ik u heden gebied, zal in uw hart zijn.

De woorden van God moeten in ons hart megedragen worden, zodat ze één met ons worden en wij ze niet vergeten.

7 Gij zult het uw kinderen inprenten en daarover spreken, wanneer gij in uw huis zit, wanneer gij onderweg zijt, wanneer gij nederligt en wanneer gij opstaat.

Altijd en overal zal het Woord van God de centrale plaats innemen.

We zullen het woord memoriseren en op een leuke en interes-

sante wijze het op onze kinderen en kleinkinderen overbrengen, b.v. met leuke en opbouwende liedjes, zoals "bewaar je oog, bewaar je mond, voor wat je spreekt enz."

Wanneer wij onderweg zijn kan het vaak heel interessant zijn om over het Woord te spreken zoals bij de Emmaüsgangers. Zij verhalen in Lucas 24:32:

Was ons hart niet brandende in ons, terwijl Hij onderweg tot ons sprak en ons de Schriften opende?

We gaan verder met schatgraven in het boek Deuteronomium en lezen Deut. 27:11 t/m 16 waar staat:

11 Op die dag gebod Mozes het volk:

12 Wanneer gij de Jordaan overgetrokken zijt, zullen zich op de berg Gerizim opstellen om het volk te zegenen: Simeon, Levi, Juda, Issakar, Jozef en Benjamin.

13 En op de berg Ebal zullen zich opstellen om te vervloeken: Ruben, Gad, Aser, Zebulon, Dan en Naftali.

14 Dan zullen de Levieten met luider stem voor alle mannen in Israël betuigen:

15 Vervloekt is de man, die een gesneden of gegoten beeld maakt, een gruwel voor de Here, het maaksel der handen van een werkman, en dit in het verborgene opstelt. En het gehele volk zal antwoorden: Amen.

Voordat de Israëlieten het land Kanaän binnentrokken, gaf Mozes het volk Israël de opdracht om deze plechtige bijeenkomst te houden.

Op twee tegenover elkaar liggende bergen, namelijk de berg Ebal in het noorden (ruim 900 meter hoog) en de berg Gerizim in het Zuiden (ruim 800 meter hoog) moesten zij grote zuilachtige stenen oprichten, en daarop kalk strijken (27:4), waarop dan de woorden van de wet geschreven werden.

Op de helling van de berg Ebal zat de ene helft van het volk Israël en op de helling van de berg Gerizim zat de andere helft van het volk Israël. In het dal stonden dan de stenen zuilen met de geboden van God.

Met deze woorden duidelijk zichtbaar voor zich, moest de ene helft van de stammen eerst een zegen uitroepen over alle Israëlieten die gehoorzaam waren.

Daarna moest de andere helft een vloek uitroepen over allen die ongehoorzaam zouden zijn aan de woorden Gods.

En het volk zou "Amen" zeggen, zowel als er een zegen werd uitgesproken alsook een vloek. Dus van beide berghellingen klonk telkens het plechtige "Amen" van het gehele volk.

- Er zou komen een zegen op gehoorzaamheid.
- En er zou komen een vloek op ongehoorzaamheid.

En tussen die twee was geen middenweg.

We gaan verder met Deut. 6:16 *Vervloekt is hij, die zijn vader of moeder veracht. En het gehele volk zal zeggen: Amen.*

De tien geboden worden duidelijk genoemd in Exodus 20.

Tot slot nog een woord uit Deut. 21:23 waar staat:

Een gehangene is door God vervloekt. Jezus heeft ons verlost van de vloek der wet door voor ons een vloek te worden. En dat wordt genoemd in Galaten 3:

13 Christus heeft ons vrijgekocht van de vloek der wet door voor ons een vloek te worden; want er staat geschreven: Vervloekt is een ieder, die aan het hout hangt.¹

14 Zo is de zegen van Abraham tot de heidenen gekomen in Jezus Christus, opdat wij de belofte des Geestes ontvangen zouden door het geloof.

¹ Deut. 21:23